Ankenævnet for Forsikring

909/13

Den 18. februar 2013 blev i sag nr. 82.957:

xxxxx xxxxxxxxxxx
xxxxxxxxxxxxx xx
xxxx xxxxxxx

mod

Tryg Forsikring A/S
Klausdalsbrovej 601
2750 Ballerup

afsagt

k e n d e l s e :

Forsikringstageren har i henhold til lov om forbrugerbeskyttelse ved erhvervelse af fast ejendom tegnet ejerskifteforsikring i Tryg Forsikring A/S. Hun klager over selskabets erstatningsopgørelse af et anerkendt forhold.

Selskabet har afvist at udbetale yderligere erstatning med henvisning til, at opgørelsen tager udgangspunkt i priser på skadetidspunktet, samt at yderligere omkostninger end allerede accepteret er forældet i henhold til forsikringsaftalelovens § 29.

Klageren har i klageskema af 21/7 2012 redegjort for sagens fakta:

> "Vi køber/overtager hus på … d. 20. maj 2006. Den 10. oktober 2007 konstaterer vi revner i en stor muret læmur og anmelder dette telefonisk til Tryg.
> Vi sender d. 15. oktober 2007 ifølge aftale med Tryg, en vurdering af arbejdet fra håndværker, … udpeget af Tryg om udbedring af skade. Udbedringen vil ifølge håndværkeren være en **nedrivning og nyopførsel** idet der er tale om en konstruktionsfejl i opførslen af læmuren. Tryg accepterer vurderingen på 35.000,-. Vi iværksætter ikke umiddelbart arbejdet, idet der jo ikke er tale om en reparation men en **nedrivning** og fordi murens tilstand ikke udgør en fare for os.
> I maj 2012 beder vi ovennævnte håndværker om et tilbud på arbejdet (sammen med tilbud på andet arbejde vi ønsker udført på huset). Tilbuddet er nu på 80.375,- plus 18.250,- (de 18.250,- er for et lille stakit på modsatte side af huset ud mod vejen, så det stadig vil se ensartet ud). Vi meddeler Tryg, at vi ikke kan få lavet arbejdet for 35.000,-, men derimod for **98.626,-** hvilket de først afviser.
> Dette er vi ikke tilfredse med, og vi klager. Denne klage afviser **Tryg -** nu med en ny begrundelse; at skaden har udviklet sig fra 2007, og at det i dag er dyrere at få arbejdet udført. Idet

vi ikke på noget tidspunkt har skullet have repareret læmuren, men hele tiden har skullet have læmuren revet ned pga. konstruktionsfejl kan vi ikke acceptere denne begrundelse.
Det nye tilbud er på opførsel af en læmur i træ og bortskaffelse af den gamle i mursten. En opførsel i mursten vil være væsentligt dyrere."

Selskabet har i svarbrev af 16/8 2012 til nævnet anført:

"Den 10. oktober 2007 anmelder vores kunde, at der er konstateret revnedannelser i læmuren til ejendommen, og den 18. oktober modtager vi diverse bilag herunder tilbud på udbedring af forholdet.

Ejendommen besigtiges den 19. november 2007, og den 4. januar meddeler vi kunden, at forholdet er omfattet af den tegnede ejerskifteforsikring, samt at vi kan acceptere tilbuddet fra kundens håndværker på 35.000 kr. excl. Moms. Herfra skal fradrages den policemæssige selvrisiko på 10.000 kr.

Efter anerkendelse af forholdet, samt accepten af tilbuddet på udbedringen hører vi intet til sagen førend den 1. maj 2012, hvilket er mere end 4 år efter accepten af forholdet, samt erstatningsopgørelsen.

På dette tidspunkt meddeler vores kunde, at det er blevet dyrere at udbedre forholdet, og der blev fremsendt bilag til dokumentation for dette.

Det er vores opfattelse, at yderligere erstatningskrav er forældet efter de gældende forældelsesregler, samt at forholdet på tidspunktet for skaden, kunne udbedres for det tilbud, som vores kunde havde sendt til os.

Vores argumentation vil derfor blive opdelt i disse to argumenter.

Forældelse.
I henhold til Forsikringsaftaleloven § 29 forældes et krav om erstatning efter bestemmelserne i forældelsesloven, dog med undtagelse af de specielle regler, der er i forsikringsaftalelovens bestemmelser.

Krav på en erstatning fra en forsikring forældes som udgangspunkt 3 år efter sikrede havde kendskab til, at der var sket en skade, som kunne være forsikret på policen.

Af de foreliggende oplysninger kan det konstateres, at vores kunde havde kendskab til skaden senest den 10. oktober 2007, hvor vores kunde anmeldte skaden til os.

Krav på erstatning vil således som udgangspunkt være forældet den 10. oktober 2010, eller 3 år efter denne kendskab.

Imidlertid anerkender vi at forholdet er dækningsberettigende den 4. januar 2008, hvor vi samtidig meddeler, at vi kan anerkende det fremsendte tilbud på 35.000 kr. excl. Moms, samt efterfølgende fratrukket den policemæssige selvrisiko på 10.000 kr.

Da der i anerkendelsesskrivelsen af 4. januar 2008 er fastsat et beløb, vil dette beløb først blive forældet 10 år efter anerkendelsen eller i januar 2018.

Dette følger af forældelseslovens § 5. stk. 1 nr. 3, og er nærmere beskrevet i Forsikringsretten 9. udgave side 551.

Samme sted henledes opmærksomheden på, at *'selskabets anerkendelse af, at der foreligger en dækningsberettigende skade alene er omfattet af forældelseslovens §5 stk. 1 nr. 3, hvis størrelsen af beløbet til skadens genopretning samtidig anerkendes, jf. f.eks. FED 200.2250 ØLD.'*

I den konkrete sag har vi anerkendt et beløb på 35.000 kr. excl. moms, samt efterfølgende fratrukket den policemæssige selvrisiko, hvorfor denne del af kravet ikke er forældet.

Imidlertid må det følge af ovenstående, at hvis udbedringen er mere omkostningsfuld end det accepterede, er dette ikke underlagt den 10 årige forældelse i Forældelseslovens § 5 stk. 1 nr. 3; men er underlagt den sædvanlige forældelsesfrist på 3 år.

Spørgsmålet kan herefter være fra hvornår denne 3 årige forældelsesfrist for yderligere krav skal beregnes.

Det er vores umiddelbare opfattelse, at starttidspunktet må tage udgangspunkt i vores kundes kendskab til, at der foreligger en skade, som kan være omfattet af forsikringen.

Dette indebærer, at forældelsen for yderligere krav som udgangspunkt senest må starte ved kundens anmeldelse af forholdet.

Hvis Ankenævnet ikke er enig i denne vurdering er det vores opfattelse, at forældelsesfristen for yderligere krav senest påbegyndes, da vi anmoder kunden om at indsende dokumentation for udbedringen af forholdet.

Selvom der ikke heri ligger en anmodning om yderligere oplysninger med henblik på opgørelse af kravets størrelse, vil Forsikringsaftalelovens § 29 stk. 5 andet punktum medføre, at den 3 årige forældelse begynder den 4. januar 2008, hvor vi anerkender forholdet, og beløbets størrelse.

Dette indebærer, at yderligere krav i forbindelse med udbedringen af forholdet vil være forældet den 4. januar 2011.

Da vores kunde først retter kravet om yderligere erstatning den 1. maj 2012 eller mere end 4 år efter vores brev med anerkendelse af forholdet, vil kravet om yderligere erstatning være forældet.

For god ordens skyld henledes Ankenævnets opmærksomhed på, at fristen i Forsikringsaftale- lovens § 29 stk.5, 2. punktum er en absolut frist.

Herudover er der ikke i det efterfølgende udvist en adfærd som kunne have begrundet en suspension af forældelsen i forhold til de yderligere krav i forbindelse med udbedringen.

Vi må derfor fastholde, at kravet på yderligere erstatning er forældet efter de gældende regler.

Opgørelsen af kravet.
Af betingelserne for den tegnede ejerskifteforsikring pkt. 9, fremgår følgende:
'Erstatningen beregnes som nyværdierstatning og fastsættes til det beløb, som det efter priserne på skadedagen vil koste at genoprette det beskadigede som nyt med samme byggemåde og på samme sted.'

4. 82.957

Allerede fordi der foreligger et tilbud fra en håndværker på udbedringen af forholdet dateret den 15. oktober 2007, er det vores opfattelse, at det er dokumenteret, at forholdet kunne have været udbedret for det beløb, der var fastsat i tilbuddet, nemlig de. 35.000 kr. excl. Moms.

Det er således vores opfattelse, at vores kunde ikke har dokumenteret, at forholdet på skadedagen ikke kunne genoprettes på samme sted og med samme byggemetode på skadedagen.

Samtidig skal vi for god ordens skyld henledes Ankenævnets opmærksomhed på, at den opbygning, som vores kunde nu kræver erstattet ikke er tilsvarende den, der var på skadetidspunktet, idet vores kunde har valgt at opføre et plankeværk.

Ud fra disse betragtninger er det vores opfattelse, at vi ved det fremsatte tilbud har opfyldt de retslige forpligtigelser, der ligger på ejerskifteforsikringen."

Her til er klageren i brev af 7/9 2012 fremkommet med følgende bemærkninger:

"1. Vi kan ikke acceptere, at der skrives vi ville konvertere erstatningen til opsætning af et plankeværk. Vi har valg løsningen med plankeværk langt senere i forløbet (Maj 2012). Denne løsning er valg fordi, det [er] billigere end at genopføre en murstensvæg. Fra start var det meningen, at muren skulle genopføres.
2. Vi kan ikke acceptere at Tryg Forsikring A/S konsekvent kalder, den ***vurdering*** der blev foretaget, for et tilbud. Det har intet med et tilbud at gøre.

   Vi mener at sagens kerne er. At der er fortaget en vurdering af en håndværker, som vi har fået anvist af Tryg Forsikring A/S. Den vurdering den blev foretaget var åbenbart alt for lav. Hvad årsagen er til dette, kan vi ikke udtale os om. Men det vi kan konstatere er, at den samme håndværker ikke kan udbedre skade til det beløb vurdering lød på. Vi kan ikke se at det vedkommer os. Det må være en sag mellem håndværkeren og Tryg Forsikring A/S. Vi har købt en ejerskifteforsikring af Tryg og vi forventer at de betaler for udbedring af skaden."

Af forsikringsbetingelserne fremgår bl.a.:

"**9. Hvorledes beregnes erstatningen**

9.1 Ejerskifteforsikringen

…

Erstatningen beregnes som nyværdierstatning og fastsættelse til det beløb, som det efter priserne på skadedagen vil koste at genoprette de beskadigede som nyt med samme byggemåde på samme sted."

5. 82.957

Nævnet udtaler:
Nævnet må lægge til grund, at selskabet den 4/1 2007 anerkendte skaden og opgjorde erstatningen til 35.000 kr. i overensstemmelse med, hvad selskabets taksator vurderede, at en genopførelse ville koste på dette tidspunkt.

Den 1/5 2012 kontaktede klageren selskabet og meddelte, at udbedringen ikke kunne udføres for det anslåede beløb, men var blevet dyrere.

Nævnet finder på denne baggrund, at selskabet har været berettiget til at afvise yderligere erstatningskrav, da det er priserne på skadetidspunktet, som er afgørende for erstatningsberegningen, jf. de gældende forsikringsbetingelser.

Nævnet er i øvrigt enigt med selskabet i, at krav på yderligere erstatning vil være forældet.

Som følge heraf

b e s t e m m e s :

Klageren får ikke medhold.

Poul Sørensen
Udskriftens rigtighed bekræftes

Henning Jønsson